

de fleste Punkter, naar det drejer sig om Finansaaret 1912—13, men der er dog visse Punkter, som den Gang maatte staa hen i det uviste, om hvilke man nu ved, om ikke fuldstændig saa dog meget bedre Besked. Saaledes vide vi, hvorledes den af Folketinget og Landstinget vedtagne Finanslov ser ud. Den Gang kunde man kun regne med eventuelle Forøgelse af det foreslaaede, men hvormeget det vilde blive, vidste man ikke. Det var heller ikke let at vide, hvormeget de af Regeringen forelagte og efterhaanden i Samlingens Løb fremsatte nye Lovforslag vilde komme til finansielt at betyde for Finansaaret 1912—13. Alt dette ved man saa nogenlunde nu. Ligeledes er man jo et halvt Aar længere fremme i Tiden med Hensyn til Erfaringerne om, hvorledes Statsindtægterne gaa ind. Ogsaa dette kan hjælpe os til et noget klarere Overblik over Stillingen. Jeg skal da tillade mig at nævne nogle Tal. Jeg ved, at Tal ere ikke morsomme at høre paa, men man kan nu en Gang, naar man drøfter finansielle Forhold, ikke helt undgaa dem.

Finansloven er vedtagen med en Indtægt af 102,467,000 Kr. og en Udgift af 115,828,000 Kr. Hvis man nu vil tillade sig at regne med den Indtægt af vore vigtigste Statsindtægtskilder, som Erfaringerne lige ned til 31. Marts i Aar angive, vil man jo paa de forskellige Indtægtsposter faa ikke lidt større Beløb end dem, jeg var i Stand til at regne med i Oktober 1911. Jeg skal straks sige, at jeg anser ikke denne Fremgangsmaade for heldig. Jeg mener kun, at den kan benyttes med meget stærke Forbehold. Thi det er ganske klart, at hvis man vil lægge et Budget, som der skal være nogen Rimelighed i, maa man gaa ud fra de samme Erfaringer ved Ansættelsen af Indtægter og ved Ansættelsen af Udgifter, og hvis man, navnlig i en de-cideret Opgangsperiode som denne, ansætter Indtægterne efter Erfaringer, som gaa et halvt Aar længere frem i Tiden end de Erfaringer, man lægger til Grund for Udgifterne, saa narrer man øjensynligt sig selv. Det er ganske klart, at til en Forøgelse af Indtægterne med Erfaringerne ned til 31. Marts 1912 for Øje maa naturligt høre en Forøgelse af Udgifterne med de samme Erfaringer for Øje. Jeg skal siden komme tilbage hertil. Men hvis man nu vil følge denne efter min Mening ikke i sig selv tilraadelige og ikke i sig selv korrekte Vej, saa kan der stilles følgende Spørgsmaal til de vedkommende Statsautoriteter: Hvorledes vilde I ud

fra de samme Principper, som sædvanligt følges ved Budgetlægning, lægge Indtægtsbudgettet for visse vigtige Poster for Finansaaret 1912—13, hvis I i Stedet for, som I have gjort, at gaa ud fra Erfaringerne indtil August eller September 1911 kunde tage Erfaringerne med indtil Udgangen af Marts 1912? Det vil let ses, jeg behøver ikke at gøre det høje Ting opmærksom derpaa, at de Tal, jeg nu skal nævne, ikke dækkes af de Tal, som f. Eks. findes anførte i Bilagene til Udvalgsbetænkningen, Tal, der angive, med hvilke Beløb visse Statsindtægter i Finansaaret 1911—12 have oversteget Statsindtægterne i Finansaaret 1910—11. Thi det vil let ses, at man ved Lægning af Budgettet i Efteraaret 1911 har allerede taget Hensyn til en Del af denne Indtægtsstigning, den Del nemlig, der ligger for Finanslovsforslagets Fremkomst. Altsaa, de Tal, jeg nævner her, blive nødvendigvis mindre end Tallene for hele Aaret. Til Indtægten kan der som forøget Toldindtægt lægges ca. 900,000 Kr. Jeg holder her de forøgede Indtægter af Øl og Spiritus ude; hvis man tager dem med, bliver det ca. $\frac{1}{4}$ Million mere, men jeg mener, at jeg med Rette holder dem ude her, idet vi saa fuldstændig ændre hele Grundlaget for vor Øl- og Spiritusbeskatning ved det forelagte Forslag, at man ikke paa den Maade her kan bygge paa Fortidens Erfaringer som ved de andre Forslag. Paa et af mig fremsat Spørgsmaal have Statsbanerne svaret: Hvis man i nærværende Øjeblik under Hensyn til saavel Indtægts- som Udgiftsbudgettet skulde lægge Budgettet for Finansaaret 1912—13, vilde man kunne paaregne et forøget Overskud paa ca. 1,400,000 Kr. Postvæsenet har paa et lignende Spørgsmaal svaret, at man vilde kunne sætte dets Overskud ca. 200,000 Kr. højere, Telegrafvæsenet ca. 155,000 Kr. højere, Statshavnene ca. 15,000 Kr. højere. Endvidere maa jeg, ligesom ved Fremsettelsen af Finanslovsforslaget i Efteraaret, regne med, at Lovene om Sparekassetilsynet, Posttaksterne og Statstidenden ville indbringe en Forøgelse af Indtægterne paa 300,000 Kr. Det giver i alt 2,970,000 Kr., altsaa saa nær 3 Mill. Kr. Men til Udgifterne maa lægges det samlede Beløb til Forrentning af den nye Gæld. Ved ny Gæld mener jeg den svævende Gæld og, naar den kan afløses af det faste Laan, da dette Laan. Jeg har for det faste Laans Vedkommende maattet regne med en Forrentning, der var noget større end for den svævende Gælds Vedkommende,